

O que Ramón fixo en relación coa mocidade galega universitaria deses anos, nun esforzo por galeguizala, por comprometela na causa galega, por asegurar a continuidade do galeguismo, foi das poucas cousas importantes que tiveron lugar na Galicia da posguerra.

XOSÉ LUÍS FRANCO GRANDE
Os anos escuros

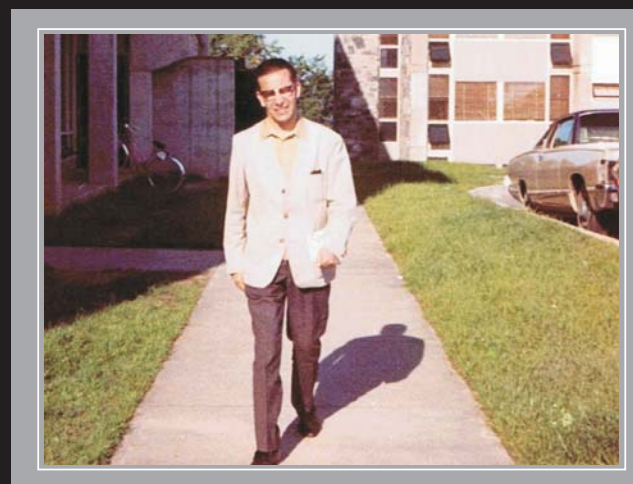
Dedicou corenta anos da súa vida, con dedicación exclusiva, a explicar, a quenquer que petase na súa porta, a asignatura de Galicia: o que foi e o que debería ser. Ramón Piñeiro instalou unha cátedra socrática á que asistiron naqueles anos case todos os que hoxe contan e pensan no ámbito da cultura e do pensamento de Galicia.

XESÚS ALONSO MONTERO
Homenaxe a Ramón Piñeiro

En Xelmírez 15, o tempo non existía. O sol ía correndo ao longo da galería ata desaparecer detrás dos tellados da Rúa Nova. Don Ramón, de costas á luz, parecía alleo a aquel transcorrer das horas.

MARINA MAYORAL
Homenaxe a Ramón Piñeiro

O gabinete de Ramón Piñeiro no seu domicilio compostelán é un lugar emblemático do galeguismo da segunda metade do século XX. Alí, arredor da mesa de braseiro, realizou unha boa parte do seu papel de mestre e animador de xeracións de galegos e galegas que, nos anos escuros do franquismo, contaban con escasas posibilidades de recibir información sobre a cultura e a causa galega, o seu pasado, a súa difícil marcha durante a ditadura e as súas perspectivas de continuidade.

Ramón Piñeiro

Fotografías Documental Audio de textos

—¿Canta xente pasou por este cuarto?

—Ás veces penso que o meu labor non foi máis que ese: recibir xente neste cuarto, arredor desta mesa, e deixala falar, escoitala.

—¿Que viñan preguntando?

—Querían saber que pasara, o que non estaba escrito nin se podía escribir aínda. Ás veces xentes amigas téñenme feito o reproche de ter escrito pouco, mais o certo é que durante moitos anos tiven que lle dar preferencia a outro labor máis importante que o de escribir eu: facer que escribisen os demais.

VÍCTOR F. FREIXANES
Unha ducia de galegos

Con Fermín Penzol, 1957

